

Α*

Αλεκος Κοντοπουλος

προσφορά στη μνημη του

γκαλερι «ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ» ομπρου 21

22 - 27 σεπτεμβριου 1975

αλεκος κοντοπουλος (1905 - 1975)

Πριν από σαράντα περίπου μέρες πέθανε ο ζωγράφος Άλκος Κοντόπουλος. Η παρουσίαση αυτή είναι ένα μνημόσυνο για το μεγάλο καλλιτέχνη και τον εξαιρετικό άνθρωπο. Παρουσιάζονται μερικά από τα σχέδιά του, που δείχνουν την πνευματική διεργασία, μέσω της οποίας κατακτούσε και ολοκλήρωνε την ιδέα που υλοποιούσε μετά στους πίνακές του. Το προκαταρκτικό σκίσο έχει γι' αυτό το λόγο μεγάλη σημασία για την κατανόηση ενός καλλιτέχνη ενώ σε πολλές περιπτώσεις εκφράζει άμεσα από το τελωμένο έργο την δροσιά της έμπνευσης. Ύστερα τα σχέδια που παρουσιάζονται εδώ προέρχονται από τις πιο διαφορετικές περιόδους του ζωγράφου και είναι ενδεικτικά για αναζητήσεις και επιτεύξεις, για μελέτες της μορφής και της σύνθεσης. Μερικά παραδείγματα από την περίοδο της εργασίας του Κοντόπουλου στο Αρχαιολογικό Μουσείο Αθηνών (1940-1969) φανερώνουν τη λεπτότητα με την οποία αντιμετώπιζε την Αρχαιότητα που σεβόταν, θαύμαζε και νοσταλγούσε.

Μερικοί πίνακες και κυρίως το τελευταίο έργο που ζωγράφησε ο Κοντόπουλος συμπληρώνουν την παρουσίαση αυτή, η οποία είναι ένα προίμιο μιας μεγάλης έκθεσης που θα ακολουθήσει στην Έθνική Πνακοθήκη.

Ο Άλκος Κοντόπουλος γεννήθηκε στη Λαμία στα 1905 και σπούδασε στη Σχολή Καλών Τεχνών Αθηνών κοντά στους Γεώργιο Ίακωβίδη και Νικόλαο Λύτρα. Με υποτροφία της Ακαδημίας συνέχισε τις σπουδές του στο Παρίσι στις Ακαδημίες Colarossi και Grande Chaumière. Ήταν μέλος της ομάδας «Paris Montparnasse» και συνιδρυτής των ομάδων «Ακρασία» και «Ελεύθεροι Καλλιτέχνες». Από το 1940 ως το 1969 εργάστηκε στο Μουσειακό Καλλιτέχνη στο Αρχαιολογικό Μουσείο Αθηνών.

Έλαβε μέρος σ' ένα μεγάλο αριθμό ομαδικών εκθέσεων και παρουσίασε το έργο του σε 83 άτομικές.

Με τον τίτλο «Ενθύμιον ποιούμαι την τέχνην, Αίσθητικά δοκίμια» Αθήνα 1971, δημοσίεψε 30 περίπου μελέτες γύρω από θέματα τέχνης. Μεταξύ φίλων κυκλοφόρησε το «Έγκυμιο της Σπηΐας».

Πολύ νωρίς ξαναίχθηκε ο Κοντόπουλος σ' έναν εξπρεσιονιστικό ύπαιθροισμό που δέχτηκε στα χρόνια της κατοχής ο κριτικός ρεαλισμός με επιδράσεις της Käthe Kollwitz. Η επαφή του με την Αρχαιότητα στο Μουσείο τον οδήγησε σε είδησιακά αρχαιοπρεπή θέματα («Έαρ Έδα», «Θεοκρίτειο Είδύλλιον») ενώ ταυτόχρονα προβληματιζόταν με τα νεότερα καλλιτεχνικά κινήματα.

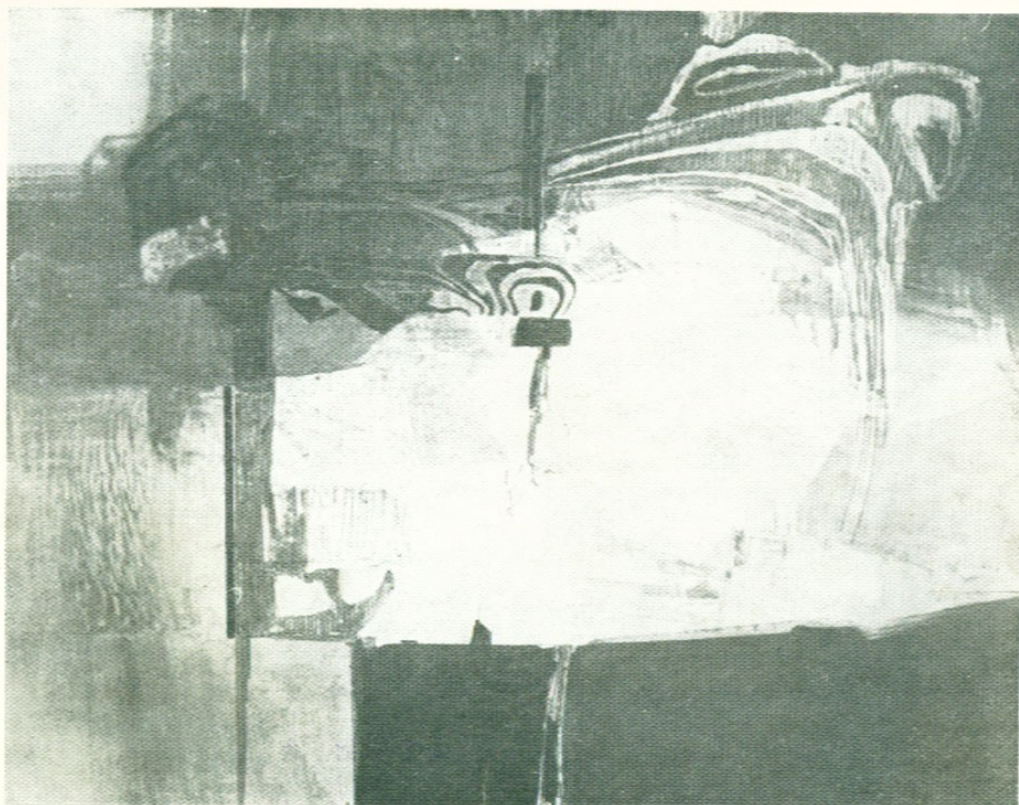
Έτσι γύρω στα 1949 προσχώρησε στην άφηρημένη τέχνη και υπήρξε ένας από τους εισηγητές της στην Ελλάδα. Μέσα στην δεκαετία 1960-1970 ο Κοντόπουλος συνδύασε άφηρημένα στοιχεία με αποσπάσματα της πραγματικότητας δημιουργώντας μια σουρρεαλιστική διατύπωση στο πνεύμα της Pop.

Ποιητικοι συνειρμοί και συμβολισμοί συντείνουν στην τελευταία αυτή περίοδο του έργου του, ώστε η έκφρασή του να αποκτά βάθος και μεγάλη τραγικότητα.

ΣΤΕΛΙΟΣ ΛΥΔΑΚΗΣ

τα εργα της εκδεσεωσ

1. «ΑΠΟΚΡΥΠΤΟΓΡΑΦΗΣΗ», 1975. Το τελευταίο έργο του.
2. «ΜΠΛΟΚΟ», 1943. Σινική μελάνη σε χαρτί.
3. «ΣΠΟΥΔΗ», 1932. Γκουάς σε χαρτόνι 40X40.
4. «ΟΡΕΣΙΒΙΕΣ», σχέδιο με σινική μελάνη σε χαρτί, 40X30.
5. «ΤΟΠΙΟ», 1939. Σκίτσο με μολύβι σε χαρτί, 40X50.
6. «ΤΑ ΧΕΡΙΑ», σπουδή με σινική μελάνη σε χαρτί, 40X50.
7. Μελέτη για την προσωπογραφία του αρχαιολόγου κ. Ρωμαίου, 1958. Μολύβι κι' άκουρέλλα σε χαρτόνι, 70X100.
8. Εικονογράφηση για έντυπο.
9. Μελέτη από αρχαία παράσταση.
10. «Σοῦ ἀπονέμω τὸ βραβεῖον Τσαρούχης 1957».
11. Μελέτες χειριῶν, 1928 - 1941.
12. Εικονογράφηση για τὴν «Ἀνάσταση» τοῦ Τολστόι, 1957.
13. «ΧΕΙΜΩΝΑΣ 1941 - 1942, Κατοχή».
14. «ΓΥΜΝΟ» D' après Rubens, Paris 1931.
15. «ΖΕΥΓΟΣ ΧΩΡΙΚΩΝ».
16. Μελέτη γυμνοῦ ἀπὸ τὸ ἐργαστήρι τοῦ Γ. ΙΑΚΩΒΙΔΗ, 1926.
17. «ΑΠ' ΤΟΝ ΕΥΦΡΩΝΙΟ» 1943.
18. «ΧΩΡΙΚΗ ΜΕ ΠΑΙΔΙ», σκίτσο με μολύβι σε χαρτί, 1938.
19. Μελέτη ἀπὸ ἀρχαία παράσταση, 1959.
20. «ΧΕΡΙΑ», 1957.
21. «ΓΥΜΝΟ», Ἑρμῆς.
22. ΚΑ Μ - Μ ΚΟΝΤΟΠΟΥΛΟΥ, 1974.
23. «ΚΟΡΗ», 1935.

«ΑΠΟΚΡΥΠΤΟΓΡΑΦΗΣΗ», 1975
Τὸ τελευταῖο ἔργο τοῦ καλλιτέχνη.